

Turisti kertoo ihan muuta kuin uskomme

KOLUMNI

Härmän korpeen saapunut matkailija oli aivan halloissaan: hän oli koko yön nuotiopaikalla jätkänkynttilöiden loimussa ja vain tuijotti kirkasta tähtitavasta: tätä ei voisi kokea kotona Etelä-Koreassa - ikinä.

Härmäläinen matkailuyrittäjä Kalevi Hanhimäki on jo pitkään tiennyt, millainen piisottiikka ulkomaalaiselle tulee suomalaisessa metsässä, suomalaisessa pimeydessä, jopa suomalaisessa pakkasesassa. Kun valosaasteen määrä on harvaanasutuilla seuduilla pienempi, näkee revontulia, näkee tähdet kirkkaana.

Ei Härmästä tulla hakemaan sitä samaa, mitä saa muuallakin. Vuodenajat on vahvuus. Niiden lumo tehoaa isojen yriytysten ulkomaisille vieraille, joita Härmässäkin käy.

Turisti, joka saapuu Suomeen, on jo kaiken nähnyt: Suomi ei voi kilpailla rannoilla ja aurin-

SATU TAKALA
@i-mediat.fi

gonotolla tai kirkkojen Leonardo da Vinci -freskoilla.

Ja se parjattu viime kesän sääkin... Suomalaiset itkivät, kun ei paistanut, mutta turistit olivat ihastuksissaan sopivan viileästä kelistä. Silloin pystyy tekemään kaikenlaista: Ateenan Akropolis-kukkulalle ei tee mieli mennä keskipäivällä. Ei pysty, paistuu vain.

Valittamisen sijaan oloja pitäisi kehua ja osata brändätä. Moniko esimerkiksi tietää, että Suomessa on puhtain ilma Etelä-Mantereen jälkeen? Eipä tiedä, mutta heinäkuussa New Yorkissa todella raskaan ilman tuntee sieraimissaan.

Ilmanlaadun ja hyvän viileyden lisäksi pitäisi osata brändätä turvallisuus, vakaus, rauhallisuus ja vapaus liikkua. Egyptin ihmeet ovat turistille nyt tavoittamattomissa, epävaakaat olot eivät kiinnosta matkailijoita. Samoin terrori-isku Pariisissa voi laittaa monen lomasuunnitelmat uusiksi.

Matkustamiselle etsitään

silloin uusia suuntia, ja siinä Suomi näyttäytyy vakaana. Ei laukkujen läpivalaisua ennen ostoskeskukseen sisään pääsyä, kuten Istanbulissa, ei suurta pelkoa, että joku nappaa lapsesi suurkaupungin vilinässä. Täällä lapset voivat yllättäen pyöräillä ja liikkua ihan keskenään, ilman aikuista.

Suomi toimii mainiosti myös lomailijan hemmotteluosiossa: kuka ei lomalla haluaisi syödä hyvin? Eräs Berlusconi halveerasi aikanaan Suomi-ruokaa, mutta ei suomalaisesta ruuasta kukaan puhu, kuten vaikka kuubalaisesta: se on pahaa.

Suomalaisen keittiön etuna on omaleimaisuus leipäjuustoineen ja ruisleipineen. Ne eivät leviä maailmalla kuin sushi, mutta erityisiä herkkuja ne ovat. Suomesta ei pidäkään tulla mieleen loistava pasta.

Paljon brändäämistä olisi siinä ihmeessä, että Suomessa ruuan alkuperä tiedetään: jopa niin, että marjoja voi syö-

dä suoraan mättäältä. Eikä mitään tahaansa marjoja, vaan muualle kalliisti rahdattua superfoodia, mustikkaa. Siinä tarina, jonka turisti kertoisi.

Omaansa on turhan helppo vähätellä. Muualla on brändätty paljon yllättävämpiäkin asioita: esimerkiksi Oia Santorinilla on ominut itselleen maailman kauneimman auringonlaskun. Sitä tullaan katsomaan joka iltasankoin joukoin ja auringon laskiessa kaikki taputtavat.

Matkailu vyöryy Suomesta Lapista alaspäin. Sitä kiinalaisten määrää ei pysty Lappi yksin vastaanottamaan. Heille suomalainen luonto on kokemus, mutta ei heitä voi sinne niin vain pökätä. He harhailisivat kuin ensikertalaiset Lontoon metrossa. Pitää olla paketti, vaellusopas, nokipannukahvia... Ei se turisti kerro, kuinka hieno oli poreallas, se kertoo ikimuistoisesta elämyksestä, omin käsin hakatuista haloista Suomessa.